

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 37. An dici possit una Voluntas composita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII *Voluntatis locuti sunt, metaphorice vo-*
A. C. 645. *luntatem appellarunt, sicut non nunquam*
nomen causæ tribuitur effectui.

§. XXXVII.

An dici possit una Voluntas com-
posita.

p. 164.

Postquam Pirrhus iterum aliqua obje-
 cisset, concessit, Jesum Christum ha-
 bere duas Voluntates naturales; tum ad-
 didit: *Sicut dicimus dari Compositum ex*
duabus Naturis, ita etiam dici potest, da-
ri Compositum ex duabus Voluntatibus
naturalibus, ut illi, qui duas Voluntates
affirmant ob distinctionem Naturarum,
& illi, qui affirmant unam voluntatem ob
perfectam unionem non amplius in nu-
dis verbis dissideant; nam quemadmodum
S. Gregorius Theologus dicit: Veritas
non in verbis, sed in rebus consistit.
S. Maximus respondit: Ecce! quantum
fallamini! quia nescitis, Composita fieri
ex partibus per se subsistentibus, non ve-
ro in alio subjecto; quæ opinio communi
consensu non solum a Philosophis Ethnicis
sed etiam a Doctoribus Ecclesiasticis re-
cipitur. Præterea admissio composito ex
Voluntatibus, etiam Compositum ex om-
nibus proprietatibus naturalibus admit-
tere compelleris, si ex doctrina conse-
quente loqui volueris, id est, compositum
 ex

ex Creato & Increato, ex Finito, & In-
 finito, ex Mortali & Immortali, & tan-
 dem in propositiones absurdissimas dela-
 beris. Quomodo autem voluntas dici
 possit illud, quod ex duabus voluntatibus
 compositum est? non enim idem nomen
 composito ac partibus suis convenire pot-
 est. Vel eodem modo Natura dicitur,
 quod ex Naturis compositum est, sicut
 locuti sunt Hæretici veteres. Denique
 Jesum Christum a Voluntate Patris sui
 separas, dum affirmando Voluntatem
 compositam, etiam Naturam compositam
 & singularem, id est, a Natura Patris di-
 stinctam, confiteris.

Ad hæc Pirrhus: Quid ais? an for-
 te operationes carnis non dependebant a
 Verbo, cui unita erat? S. Maximus re-
 spondit: Jesum Christum dividis, hæc
 affirmans; nam ita etiam regebat Moy-
 sen, & Davidem, & omnes illos, qui O-
 perationem Divinam receperunt, proprie-
 tatibus humanis & carnalibus renun-
 ciantes. Nos vero, Doctrinam Patrum
 sequentes, dicimus, quod Deus, postquam
 hominem assumpsit, non solum per suam
 Divinitatem sed etiam per suam Huma-
 nitatem voluerit, quidquid volebat, quod
 utrique Naturæ erat conveniens. Nam
 quia Creatura naturaliter suam ipsius
 conservationem intendit, Verbum assum-
 pta Humanitate etiam illam conservandi

Sæculum VII
 A. C. 645.

p. 165.

S. Maximi
 Disputatio.

G 2

poten-

Sæculum VII A. C. 645. *potentiam assumpsit, idque suis Operatio-
nibus manifestavit, modo appetitu natu-
rali & innoxio, unde Infideles credebant,
non esse Deum, modo cujusdam mali a-
versatione, quod in tempore Passionis ejus
contigit. Ergo sapientissime agit Eccle-
sia, quod in Christo cum Natura Humana
Proprietates ab ea inseparabiles con-
fiteatur.*

Pirrhus dixit: *Si timor in nobis natu-
ralis est, & vituperabilis, ergo, sicut
tu vis, aliquid quod vituperabile est, a
Natura accepimus, nempe peccatum. I-
terum voce æquivoca falleris, dixit S. Ma-
ximus, datur enim timor nobis a Natu-
ra insitus, & alius, qui aliunde est. Ti-
mor naturalis oritur ex amore conservan-
di nostram existentiam, alter est sana-
rationi contrarius. Dominus noster nun-
quam admisit istud genus timoris, qui ra-
tioni adversatur, sed timorem naturalem
libera voluntate assumpsit tanquam esse-
ctum amoris, quæ in Natura ad conser-
vandam propriam substantiam reperitur.
Quia in Christo appetitus naturales non
sicut in nobis Voluntatem antevertebant;
vere quidem esuriebat, & sitiebat, sed mo-
do excellentiore, nempe ideo, quia volebat.
Ita etiam vere timebat, non sicut nos ne-
cessitate, sed voluntate. Et generatim,
quæcunque in Jesu Christo erant natu-
ralia, quoad modum Divinæ Persona
con-*

congruum erant supernaturalia, ut ex rei ^{Sæculum VII}
 veritate Natura humana, & ex modo My- ^{A. C. 645.}
 sterium demonstraretur.

§. XXXVIII.

*An nec una nec duce Voluntates sint
 affirmandæ.*

Pirrhus dixit: Tandem mittamus argu-
 menta subtilia, quæ vulgus non ca-
 pit, & dicamus, Christum esse perfectum
 Deum & simul perfectum Hominem, de
 reliquis omnibus nullatenus solliciti. Si
 ita est, inquit S. Maximus, anathema di-
 cendum Conciliis & SS. Patribus, nos
 jubentibus confiteri, non solum Naturas,
 sed utriusque Naturæ proprietates, id est
 Jesum Christum esse visibilem & invi-
 sibilem, mortalem & immortalem, crea-
 tum & increatum. His docentibus item
 accepimus, duas in Christo esse Volunta-
 tes, easque diversas, unam Divinam,
 Humanam alteram. Satis nobis sit illud,
 dixit Pirrhus, quod Concilia docuerunt,
 & de una vel duabus Voluntatibus sile-
 mus. S. Maximus inter alia respondit:
 Concilia Apollinarem & Arium damna-
 runt propter unius Voluntatis vocem, qua
 uterque utebatur ad Hæresin suam stabi-
 liendam, Apollinaris, ut ostenderet, Car-
 nem esse Verbo Consubstantialem, Arius,
 ut probaret, Filium alterius ac Patrem

p. 167.